



זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רל"ב ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ב ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְכָל זַכָּיִין, וְכָל עוֹבְדֵיין טָבִין. וְכָל הָהוּא עֲכִירוֹ וְטִנוּפִין וְלִכְלוּכָא דְאִינוּן עוֹבְדֵין בִּישִׁין, (ס"א ליתא) (זריק לון לשאר עמין עובדי כוכבים ומזלות ההוא כבד) אָנַח לְכַבֵּד. דְּאִתְמַר בֵּיה, (בראשית כז) עָשׂוֹ אִישׁ שָׁעִיר. וְכָל עֲרֻקִין דִּילֵיה, דְּאִינוּן שָׁאֵר עֲמִין עוֹבְדֵי כוכבים ומזלות. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם. מֵאִי עֲוֹנוֹתָם. עֲוֹנוֹתָם. דְּאִתְמַר בֵּיה, (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. וְחוּבִין דְּעִמּוּדָא (ס"א דעמיה) דְּאִינוּן עֲרֻקִין וְדַפְקִין דְּלָבָא.

תרגום לעברית

בְּתִרְעוּעָה וְתִקְיָעָה וְשִׁבְרִים נִמְתָּק הַכָּל זֶה בְּזָה. וְכָל מָה שְּׁאוּתוֹ כָּבֵד לֹקַח - מִקָּרִיב אֶל הַלֵּב, שֶׁהוּא מְלָךְ, לְזוֹן (לדון). וְאוּתוֹ הַלֵּב אֵין דְּרָכּוֹ וְאֵין חֲשָׁקוֹ בְּמַעֲשִׂים הָעֲכוּרִים שֶׁל עֲמוֹ, אֶלָּא לֹקַח כָּל הַמְבָרָר וְכָל הַצַּח וְכָל הַזְכִּיּוֹת וְכָל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים. וְכָל אוֹתָהּ הָעֲכִירוֹת וְהַטְנוּף וְהַלְכָלוֹף, שֶׁהֵם מַעֲשִׂים רָעִים, (אין) (זורק אותם לשאר עמים עובדי כוכבים ומזלות אותו כבד) מִשְׁאִיר לְכַבֵּד, שְׁנַאֲמַר בּוֹ (בראשית כז) עָשׂוֹ [אחי] אִישׁ שָׁעִיר. וְכָל הָעוֹרְקִים שָׁלוּ, שֶׁהֵם שָׁאֵר אֲמוֹת עוֹבְדֵי כוכבים ומזלות. זֶהוּ שְׁכָתוּב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם. מֵהוּ עֲוֹנוֹתָם? עֲוֹנוֹתָם, שְׁנַאֲמַר בּוֹ (בראשית כה) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם. וְהַחוּבוֹת שֶׁל הָעִמּוּד (שלעמו) שֶׁהֵם עוֹרְקִים וְדַפְקִים שֶׁל הַלֵּב.

ובגין דא, שחין וצרעת וספחת, לכל אינון אברין, מכבד אשתכחו, מאילין לכלוכין דאשתארו ביה. מלבא אתי כל בריאותא, לכל אברין. דהכי הוא, כיון דלבא נטיל כל זכיכו וברירא וצחותא. כבד נטיל כל מה דאשתכח ואשתאר מן לכלוכא וטנופא. וזריק לכל שאר שייפין, דאינון שאר עמין עובדי כוכבים ומזלות אחרנין, בעל כרחיהו. ומפסולות דפסולת דכבד, נטל טחול, דאתמר ביה (בראשית א) יהי מארת. (משלי ג) מארת יי בבית רשע.

תרגום לעברית

ומשום זה, שחין וצרעת וספחת שבכל אותם איברים, מוצאם מהכבד, מאותם לכלוכים שנשארו בו. ומהלב באה כל הבריאות לכל האיברים. שכה הוא, כיון שהלב נוטל כל הזך והמכרר והצח. הכבד נוטל כל מה שנמצא ונשא מהלכלוך והטנופת, וזורק לכל שאר האיברים, שהם שאר אמות עובדי כוכבים ומזלות אחרים, בעל כרחם. ומפסולת של פסולת הכבד נוטל הטחול, שנאמר בו (בראשיתא) יהי מארת. (משליג) מארת ה' בבית רשע.

טקסט הזוהר

רעיא מהימנא עוד אמר בחבורא קדמא, אמר רעיא מהימנא, והא אוקמוה רבנן עליה, טחול שוחק. ואיהו (קהלת ז) שחוק הכסיל. ובגין דא, אוקמוה רבנן דמתניתין, אוי לו למי שהשעה משחקת לו. וקהלת אמר (קהלת ז) טוב כעס משחוק. טוב כעס דכבד, דאיהי מרה, רצועה דקודשא בריך הוא, רצועה לאלקאה בה צדיקיא בעלמא דין במרעין בישין, במכתשין, משחוק דשחיק לון בטחול, בכלוכא דהאי עלמא, דשוחק לון שעתא בעותרא. ועוד, ארס דטחול איהו זחיל עפר, ואיהו תקיף יתיר מארס דמרה.

אמר הרועה הנאמן, והרי בארו חכמים על זה, טחול שוחק. וזהו (קהלת ז) שחק הכסיל. ומשום זה פִּרְשׁוּהוּ חכמי המִשְׁנָה, אוי לו לְמִי שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לוֹ. וְקִהְלֵת אִמֶּר, (שם) טוב כַּעַס מִשְׁחֹק. טוב כַּעַס שֶׁל הַכֶּבֶד, שֶׁהִיא מָרָה, רְצוּעָה שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְצוּעָה לְהִלָּקוֹת בָּהּ הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחִלָּאִים רָעִים, בִּנְגָעִים, מִשְׁחֹק שְׂשׂוּחַק לָהֶם בְּטָחֹל, בְּלִכְלוּךְ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂשׂוּחַקָת לָהֶם הַשְׁעָה בְּעֶשֶׂר. וְעוֹד, אָרֶס הַטָּחֹל שֶׁהוּא הַזֹּחֵל בְּעֶפֶר, וְהוּא חֶזֶק יוֹתֵר מֵאָרֶס הַמָּרָה.

טקסט הזהיר

ובגין דְּעָרַב רַב אֵינוֹן שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְאֵינוֹן אוֹמֵין דְּעִלְמָא דְּמִיֵּין לְמוֹץ, יִתִּיר מְעַכְבִּין בְּגִלּוּתָא עָרַב רַב לְיִשְׂרָאֵל, מֵאוֹמִין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת. כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ רַבִּנּוּ, מִי מְעַכְב. שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה מְעַכְב. דְּאֵינוֹן דְּבִקִּין בְּיִשְׂרָאֵל, כְּשְׂאוֹר בְּעִסָּה. אֲבָל אוֹמֵין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת, לָאוּ אֵינוֹן אֱלָא (תהלים א) כִּמּוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.

תרגום לעברית

ומשום שְׁעָרַב רַב הֵם שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה, וְאֵלוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם דּוֹמִים לְמוֹץ, יוֹתֵר מְעַכְבִּים בְּגִלּוֹת הָעָרַב רַב אֵת יִשְׂרָאֵל מֵאֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת. כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, מִי מְעַכְב? שְׂאוֹר שְׁבַעֲסָה מְעַכְב. שֶׁהֵם דְּבִקִּים בְּיִשְׂרָאֵל כְּשְׂאוֹר בְּעִסָּה. אֲבָל אֲמוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים וּמִזְלוֹת אֵינָם כֵּן, אֱלָא (תהלים א) כִּמּוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ.

טקסט הזהיר

וְעוֹד (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו, כִּד רְעוּתִיָּה לְמַעַבְד קוֹרְצִיָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא עִם יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ נָשָׂא כָּל חוֹבִין דִּיכִיל לְמַסְכַּל לוֹן, עַד דְּאִתְעַבִּיד כְּבִיד, (תהלים לח) כְּמִשָּׂא כְּבִיד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ, חוֹבִין עַל גְּדִפּוּי. מָה עָבִיד, סָלִיק לְטוֹרָא עֲלָא, כְּחִמְרָא כִּד אִיהוּ בָּעִי לְסַלְקָא לְטוֹר גְּבוּהָ, כְּמִשָּׂא כְּבִיד יִכְבֵּד עָלֶיהָ. כִּד אִיהוּ לְעִילָא, וּבָעִי לְסַלְקָא לְפִי מַעוֹט דְּאִשְׁתָּאֵר לִיָּה, אִתְיָקֵר עָלֶיהָ מְטוּלָא, וְנִפְלִל, וְאִפִּיל גְּרַמִּיָּה לְתַתָּא, וּבְכִכְבֵּד

מִשָּׂא דַּאֲתַתְקַף עָלֶיהָ, אֲתַעֲבִידוּ כָּל אַבְרִין דִּילֵיהּ פִּסְקוֹת, דְּלֹא אֲשַׁתָּאֵר אֲבָר שְׁלִים. אוּף
הָכָא אִירַע לְסַמָּאל וְנָחֵשׁ, כְּבֵד וְיִוְתֶרֶת הַכְּבֵד, יִצָּר הָרַע וּבֵת זִוְגִיָּה זִוְנָה. מִתְמָן כָּל בֵּית
אֵל נִכְר זִוְנָה. (ע"כ רעיא מהימנא) (ובחבורא קדמאה אמר ר' פנחס רכ"ד ע"א שייך
רל"א ע"ב)

תרגום לעברית

ועוד, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו, כְּאֲשֶׁר רָצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת קְטָרוֹג לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא
עִם יִשְׂרָאֵל, וְהוּא נוֹשֵׂא כָּל הַחֻבּוֹת שֶׁיְּכֻל לְשַׂאת אוֹתָם עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כְּבֵד, שֶׁנֶּאֱמַר
(תהלים לח) כִּמְשָׂא כְּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ, חֻבּוֹת עַל כְּנַפָּיו. מָה עוֹשֶׂה? עוֹלָה לְהָר עָלָיו,
כְּחֵמוֹר כְּאֲשֶׁר הוּא רוֹצֶה לַעֲלוֹת לְהָר גְּבוּהָ, כִּמְשָׂא כְּבֵד יִכְבְּד עָלָיו. כְּאֲשֶׁר הוּא לְמַעַלָּה
וְרוֹצֶה לַעֲלוֹת עוֹד לְפִי הַמַּעַט שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ, כְּבֵד עָלָיו מִשָּׂאוֹ, וְנוֹפֵל, וּמִפִּיל עֲצָמוֹ לְמַטָּה.
וּבְכֵבֶד הַמִּשָּׂא שֶׁהַכְּבֵד עָלָיו, נַעֲשֶׂה כָּל הָאִיבָרִים שֶׁלוֹ חֲתִיכוֹת, שֶׁלֹּא נִשְׁאָר אִיבָר שָׁלֵם.
גַּם כֹּה נַעֲשֶׂה לְסַמָּאל וְנָחֵשׁ, הַכְּבֵד וְיִוְתֶרֶת הַכְּבֵד, יִצָּר הָרַע וּבֵת זִוְגִיָּה זִוְנָה. מִשָּׂם כָּל בֵּית
אֵל נִכְר זִוְנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

טקסט הזהור

אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אוֹרְחָא דָּא הוּא מִתְקַנָּא לִי, לְמַשְׁמַע מְלִין אֵלִין מַעֲתִיק יוֹמִין, זְכָא
עֲלָמָא דְּאַנְתָּ שְׁאֲרֵי בְּגוּיָה. וְוִי לַעֲלָמָא, דִּישְׁתַּאֲרוֹן יְתָמִין, וְלֹא יִדְעִין מְלִי דְּאוֹרִייתָא
כְּדָקָא יָאוֹת. וְדַאי הָכִי הוּא, דְּכְבֵד נָטִיל כְּלָא טַב וּבִישׁ. וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁטָטָא וְלָקִיט כָּל
חוּבִיָּהוֹן דִּישְׁרָאֵל, הָכִי נָמִי זְכִיין דְּלֵהוֹן לָקִיט, בְּגִין לְקִימָא קוֹרְצִיָּה. וְכֵלָא הָאִי וְהָאִי
מִקְרִיב לְגַבֵּי לֵב. וְאוֹרְחוֹי דְּלֵב, לֹא נָטִיל אֶלָּא זְכִיכוּ וּבְרִירוּ וְצַחוּתָא דְּכֵלָא, כְּמָה
דְּאִמְרֵת. וְשָׂאֵר טְנוּפָא וְלִכְלוּכָא, אַהֲדָר לְכְבֵד, וְנָטִיל כְּלָא בְּעַל כְּרַחֲמֵהּ, דְּכִתִּיב וְנָשָׂא
הַשָּׁעִיר עָלָיו וְגו'. מָלָה דָּא אַהֲדָרְנָא, בְּגִין דִּיתְבַּסֵּם לְפּוּמֵי כְּמִתְקָא דְּדוּבָשָׂא, זְכָא
חוּלְקֵי דְּזְכִינָא לְהָאִי, לְמַחֲמֵי דָּא בְּעִינֵי.

אמר רבי פנחס, דרך זו היתה מתקנת לי לשמע דברים אלו מעתיק הימים, אשרי העולם שאתה נמצא בתוכו. אוי לעולם שישארו יתומים ולא יודעים דברי תורה כמו שצריך. ודאי כך הוא, שהכבד נוטל הכל - טוב ורע. ואף על גב שמשוטט ואוסף כל חובותם של ישראל - כך גם זכויותיהם אוסף כדי להעמיד קטרוגו. והכל, זה וזה מקריב לגבי הלב. ודרך הלב שלא נוטל אלא הנה והמבאר והצח של הלב, כמו שאמרת. ושאר הטנפת והכלוך מחזיר לכבד, ולוקח הכל בעל כרחו, שנאמר ונשא השעיר עליו וגו'. דבר זה חזרתי כדי שיתמתק לפי כמתיקות הדבש. אשרי חלקי שזכיתי לזה, לראות זה בעיני.

טקסט הזהיר

אוף הוא פתח ואמר, (תהלים קלא) יי לא גבה לפי ולא רמו עיני וגו', האי קרא אמר דוד, בשעתא דהוה אזיל על כף נהרא, (והוה אמר) רבוננו של עולם, כלום הוה בר נש בעלמא, דאודי ומשבח למאריה כוותי. אנדמנת ליה צפרדע, אמר ליה, דוד, לא תתגאה, דאנא עבדית יתיר מנה, דמסרית גופאי על מימרא דמארי, דכתיב (שמות ז) ושרץ היאור צפרדעים, והא אוקמוה. ותו דאנא משבח ומזמר ליליא ויומא, בלא שכיכו. בההיא שעתא אמר דוד, יי לא גבה לפי ולא רמו עיני. יי לא גבה לפי. (כאן חסר)

תרגום לעברית

אף הוא פתח ואמר, (תהלים קלא) ה' לא גבה לפי ולא רמו עיני וגו'. פסוק זה אמר דוד בשעה שהיה הולך על שפת הנהר, (והיה אומר) רבוננו של עולם, כלום היה בן אדם שהודה ושבח לאדונו כמוני?! הזדמנה לו צפרדע, אמרה לו: דוד, לא תתגאה,

שְׁאֲנִי עָשִׂיתִי יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, שְׁמִסְרֹתִי גּוֹפִי עַל דְּבַר קוֹנִי, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׁמוֹת ז') וְשָׂרַץ הַיָּאֵר צִפְרִדָּעִים, וְהָרִי פָרְשׁוּהוּ. וְעוֹד, שְׁאֲנִי מְשַׁבַּחַת וּמְזַמֶּרֶת לִילָה וַיּוֹם בְּלִי הַפִּסְקָה. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר דָּוִד, ה' לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמּוּ עֵינַי. ה' לֹא גָבַהּ לִבִּי.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ג ע"א) ◆

טקסט הזוהר

דָּא הוּא קָרְבְּנָא, דְּבִכָּל יוֹמָא, וּבִכָּל זְמַן וְזְמַן, לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאֵתְכִלִּילַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בֵּיהּ, בֵּין כָּל שְׂאֵר אֲכֻלוֹסִין, וְכָל אֵילִין פּוֹלְחָנִין, אֲפִיקוּ לָהּ מִבֵּין גּוֹבִין, וּמִבֵּין

תרגום לעברית

זֶהוּ קָרְבֶּן שֶׁבִּכָּל יוֹם וּבִכָּל זְמַן וְזְמַן אֲצֵל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנִּכְלָלַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בּוֹ בֵּין כָּל שְׂאֵר חֵילוֹתֶיהָ, וְכָל אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת מוֹצִיאִים אוֹתָהּ מִבֵּין הַקּוֹצִים וּמִבֵּין שְׂאֵר הָאֻמוֹת. כִּי יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שֶׁהֵם אֲטוּמִי לֵב וְלֹא פּוֹתְחִים בְּתִשׁוּבָה, לֹא מַעֲלִים רִיחַ וְלֹא מוֹצִיא אוֹתָם מִבֵּין הַקּוֹצִים. אֲבָל כַּאֲשֶׁר פּוֹתְחִים בְּתִשׁוּבָה, מִיד מַעֲלִים רִיחַ, וַיּוֹצִיא אוֹתָם מִבֵּין הַקּוֹצִים, וְתִהְיֶה בָּהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') פִּתְחֵי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי. שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִשׁוּשְׁנָה אֲטוּמָה, אֵין לָהּ רִיחַ וְלֹא עוֹלָה מִבֵּין הַקּוֹצִים, וְדִירְתָהּ בִּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שָׁלַח אוֹתָנוּ לָלֶכֶת דֶּרֶךְ זֶה אֶלָּא לְלַמֵּד דְּבָרִים אֱלֹו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.